

Iata ca a venit si neplacutul an 2013. Spun neplacut fiindca o mare parte din locuitorii acestei planete au o mica-mare problema cu numarul 13. Va fi cu noroc sau cu ghinion? Inca nu stim, dar stim ca ne place. Cum am inceput noul an? Bombardati cu stiri care ne-au socat si care parca prezic un an sumbru. La nivel local, o crima in Sighet, la nivel national moartea marelui Sergiu Nicolaescu. Pe langa toate acestea mai vin si scumpirile, marirea taxelor si a impozitelor. E ceva obisnuit parca.

Luna ianuarie mereu pare sa aduca romanilor, de ani buni astfel de vesti. Si totusi ce ne dorim de la noul an? Am ascultat pe toate posturile, unii mai interesati, altii mai putin, previziunile. Ce va fi sa fie. De ce? Nevoia de predictibilitate. Vrem sa stim ce ni se va intampla. Poate-poate vom reusi sa miscam altfel lucrurile sau dimpotriva sa ne pregatim psihic pentru ceea ce va urma. Horoscopul la fiecare zodie in parte afiseaza atat intamplari fericite, cat si nefericite. Parca anul acesta au fost mai mult avertizati reprezentantii tuturor zodiilor: sa aiba grija cu sanatatea, cu banii, vor pierde ceva important, vor avea loc despartiri, posibile accidente etc. Pe cine sa credem?

Si totusi pornind la drum spre o noua zi de lucru, un nou an, suntem mai tristi, mai imbatraniti, mai satui de tot ce ni se intampla. Am vrea o schimbare, dar inca nu stim ce. Sa se schimbe ! Orice ! Dar sa simtim si mai ales sa fie in bine. Vi s-a intamplat sa treceti pe langa oameni, pe strada si sa ii vedeti cu capul plecat sau cu ochii in vitrine cautand acel singur lucru dupa care au iesit din casa? Unde sunt oamenii care ies la plimbare, sa vada ”mersul lumii”? Ce se mai petrece prin ”targ”? Suntem doar noi impovarati de grija zilei de maine, aceeasi vesnica intrare in piata la colturile careia ne asteapta aceleasi personaje cu pachetele de tutun ascunse pe sub geci. Ne asteapta aceiasi oameni in piata, mai batrani azi decat au fost ieri, mai carunti si parca mai nepasatori de cum anume isi servesc clientii. Doar floraresele par mai ascunse acum in casutele lor, inca nedumerite daca e mai bine asa cum e acum ori cum a fost mai demult. Ii vedem mereu pe aceiasi oameni pe strazi insa azi mai tacuti, ca niste simpli trecatori. Poate ar fi momentul sa schimbam ceva.

Daca tot am pasit intr-un an nou, imprevizibil, ar fi bine venita si o schimbare. Opriti-va din cand in cand din mersul vostru si priviti in jur. Priviti zambetul copiilor, ochii lor incercanati de somn fiindca ar mai fi ramas in bratele lui Mos Ene daca n-ar fi inceput scoala atat de devreme. Priviti reclamele de pe garduri, luminitele care inca mai sunt prin oras agatate, clopoteii care fac legatura intre cele doua parti ale drumului. Luati-va un moment din zi in care sa salutati o persoana pe care nu o cunoasteti si care trece pe strada. Zambiti si veti vedea ca fata se va lumina. Opriti-va din mersul monoton al zilelor ce trec, iesiti din tipar si va veti simti mai bine. Iubiti daca simtiti asta, depasiti orgolii, nu mai dati inapoi si asumati-va orice decizie. Viata e

scurta, asa se zice si atunci, de ce sa nu o traim cu zambetul pe buze, acceptand ce ni se intampla daca e ceva ce iese de sub controlul nostru si schimband ceea ce putem fiindca avem control. Ce va fi, va fi. Si maine e o zi, nu-i asa?